

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 12. decembra 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v občianskych a obchodných veciach – Požiadavka kontradiktórneho konania a účinného opravného prostriedku – Rozhodnutie vnútroštátneho súdu vyhlasujúce vykonateľnosť rozsudku vydaného súdom iného členského štátu – Vnútroštátne konanie o pripustení odvolania na ďalšie preskúmanie“

Vo veci C-433/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Korkein oikeus (Najvyšší súd, Fínsko) z 28. júna 2018 a doručený Súdnemu dvoru 2. júla 2018, ktorý súvisí s konaním:

ML

proti

Aktiva Finants OÜ,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot, podpredsedníčka Súdneho dvora R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), sudcovia M. Safjan, L. Bay Larsen a C. Toader,

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. mája 2019,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- fínska vláda, v zastúpení: H. Leppo a J. Heliskoski, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: M. Heller a M. Huttunen, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 29. júla 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: fínčina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 43 ods. 1 a 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi ML a Aktiva Finants OÜ vo veci výkonu rozhodnutia estónskeho súdu, ktorým bola ML uložená povinnosť zaplatiť peňažnú sumu tejto spoločnosti.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 6 a 16 až 18 nariadenia č. 44/2001 stanovujú:
  - „(6) Na dosiahnutie cieľa voľného pohybu rozsudkov v občianskych a obchodných veciach je potrebné a vhodné, aby normy upravujúce právomoc súdov, uznávanie a výkon rozsudkov sa upravili právnym aktom Spoločenstva, ktorý je záväzný a priamo použiteľný.
  - ...
  - (16) Vzájomná dôvera vo výkon súdnictva v spoločenstve odôvodňuje automatické uznávanie rozsudkov vydaných v členskom štáte bez ďalšieho konania, s výnimkou sporných prípadov.
  - (17) Na základe tej istej zásady vzájomnej dôvery musí byť konanie smerujúce k výkonu rozsudku vydaného v jednom členskom štáte na území iného členského štátu účinné a rýchle. Sledujúce tento cieľ by sa vyhlásenie rozsudku za vykonateľný malo vydať takmer automaticky po výlučne formálnej kontrole predložených dokladov bez možnosti, aby súd z úradnej povinnosti skúmal ktorýkoľvek z dôvodov nevykonateľnosti uvedený v tomto nariadení.
  - (18) Avšak, dodržiavanie práv obhajoby vyžaduje, aby žalovaný mal možnosť odvolať sa v konkradiktórnom konaní proti vyhláseniu rozsudku za vykonateľný, ak sa domnieva, že je daný niektorý z dôvodov nevykonateľnosti. Žalobca by tiež mal mať k dispozícii opravné prostriedky v prípade, že jeho návrh na vyhlásenie rozsudku za vykonateľný sa zamietol.“
- 4 Článok 41 tohto nariadenia stanovuje:

„Rozsudok sa vyhlási za vykonateľný ihneď po splnení formálnych náležitostí podľa článku 53 bez skúmania podľa článku 34 a 35. Účastník, proti ktorému sa o výkon žiada, nemá v tomto štádiu konania právo robiť žiadne podania k návrhu.“
- 5 Článok 43 ods. 1 až 3 uvedeného nariadenia stanovuje:
  - „1. Proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti sa môže odvolať každý z účastníkov.
  - 2. Odvolanie sa podáva súdu uvedenému v zozname v prílohe III.
  - 3. O odvolaní sa koná podľa noriem upravujúcich sporové konanie.“

6 Článok 45 toho istého nariadenia znie:

„1. Súd, ktorý koná o odvolaní podľa článku 43 alebo článku 44, môže odmietnuť vydať alebo zrušiť vydané vyhlásenie vykonateľnosti len na základe jedného z dôvodov uvedených v článkoch 34 a 35. Svoje rozhodnutie vydá bez odkladu.

2. Za žiadnych okolností sa nesmie cudzí rozsudok skúmať z hľadiska rozhodnutia vo veci samej.“

Fínske právo

- 7 Podľa § 5 ods. 1 kapitoly 25a oikeudenkäymiskaari (súdny poriadok) je v prípade podania odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa na odvolací súd potrebné, aby sa odvolanie pripustilo na ďalšie preskúmanie.
- 8 Ustanovenie § 11 ods. 1 kapitoly 25a súdneho poriadku stanovuje, že odvolanie sa musí na ďalšie preskúmanie pripustiť, ak existujú dôvodné pochybnosti o správnosti dotknutého rozhodnutia, ak bez pripustenia odvolania na ďalšie preskúmanie nie je možné posúdiť správnosť tohto rozhodnutia, ak vzhľadom na uplatnenie práva v podobných veciach je dôležité pripustiť odvolanie na ďalšie preskúmanie alebo ak v prospech pripustenia svedčí iný závažný dôvod.
- 9 Ustanovenie § 13 kapitoly 25a tohto poriadku stanovuje, že odvolací súd predtým, ako rozhodne o pripustení odvolania na ďalšie preskúmanie, musí v prípade potreby vyzvať odporcu, aby sa k opravnému prostriedku, ktorý bol na súd podaný, písomne vyjadril.
- 10 Podľa § 14 ods. 1 kapitoly 25a tohto poriadku odvolací súd rozhodne o otázke pripustenia odvolania na ďalšie preskúmanie v písomnom konaní na základe rozhodnutia vydaného v prvostupňovom konaní, opravného prostriedku, ktorý bol na neho podaný, prípadných pripomienok odporcu a v prípade potreby aj iného procesného materiálu.
- 11 V súlade s § 18 kapitoly 25a toho istého poriadku sa odvolanie pripustí na ďalšie preskúmanie v prípade, že z troch sudcov zasadaúcich vo veci aspoň jeden hlasuje v prospech pripustenia.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 12 Rozhodnutím vydaným 7. decembra 2009 Harju Maakohus (Súd prvého stupňa Harju, Estónsko) uložil ML, bydliskom v Helsinkách (Fínsko), povinnosť zaplatiť sumu 14 838,50 estónskych korún (EEK) (približne 948 eur) estónskej spoločnosti, a to Aktiva Finants.
- 13 Na návrh spoločnosti Aktiva Finants bolo rozhodnutie, ktoré bolo vydané 7. decembra 2009 v neprospech ML, vyhlásené za vykonateľné vo Fínsku rozhodnutím Helsingin käräjäoikeus (Súd prvého stupňa Helsinki, Fínsko) na základe nariadenia č. 44/2001.
- 14 Po tom, čo mu bolo rozhodnutie doručené, podal ML proti nemu odvolanie a domáhal sa zrušenia tohto rozhodnutia na Helsingin hovioikeus (Odvolací súd Helsinki, Fínsko).
- 15 Vo svojom odvolaní podanom na Helsingin hovioikeus (Odvolací súd Helsinki) ML predovšetkým tvrdil, že rozhodnutie Harju Maakohus (Súd prvého stupňa Harju) zo 7. decembra 2009 bolo vydané napriek tomu, že nebol prítomný. Okrem toho ML tvrdí, že návrh na začatie konania mu nebol doručený ani včas, ani takým spôsobom, aby sa mohol brániť. Okrem toho sa o celom konaní dozvedel až vtedy, keď mu Helsingin käräjäoikeus (Súd prvého stupňa Helsinki) oznámil rozhodnutie o vyhlásení vykonateľnosti rozhodnutia Harju Maakohus (Súd prvého stupňa Harju). ML zastával

názor, že tento posledný uvedený súd v danej veci nemal právomoc, keďže od 26. novembra 2007 mal bydlisko vo Fínsku. Na tento účel ML na podporu svojich tvrdení poukázal na články 34 a 35 nariadenia č. 44/2001.

- 16 Helsingin hovioikeus (Odvolací súd Helsinki) nepripustil odvolanie ML na ďalšie preskúmanie podľa § 5 ods. 1 kapitoly 25a súdneho poriadku, čo viedlo k skončeniu prejednávania odvolania podaného ML. Rozhodnutie Helsingin käräjäoikeus (Súd prvého stupňa Helsinki) bolo teda potvrdené.
- 17 ML požiadal vnútroštátny súd, a to Korkein oikeus (Najvyšší súd, Fínsko), o pripustenie podania opravného prostriedku proti rozhodnutiu Helsingin hovioikeus (Odvolací súd Helsinki), pričom tejto jeho žiadosti sa vyhovel 24. januára 2017. Vo svojom opravnom prostriedku podanom na Korkein oikeus (Najvyšší súd) ML navrhol zrušenie tohto rozhodnutia, pripustenie jeho odvolania na ďalšie preskúmanie a vrátenie veci Helsingin hovioikeus (Odvolací súd Helsinki) na prejednanie jeho odvolania.
- 18 V tejto súvislosti si vnútroštátny súd kladie otázku, či je s nariadením č. 44/2001, najmä s jeho článkom 43 ods. 1 a 3, zlučiteľné konanie o pripustení odvolania na ďalšie preskúmanie, akým je konanie stanovené vnútroštátnou právnou úpravou, o akú ide vo veci samej, pokiaľ ide o odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu, ktoré sa týka uznania a výkonu rozhodnutia v občianskych a obchodných veciach.
- 19 Na jednej strane vnútroštátny súd uvádza, že z tejto vnútroštátnej právnej úpravy vyplýva, že vo všetkých veciach odvolacie konanie prebieha v dvoch fázach. Počas prvej fázy sú preskúmané podmienky pripustenia odvolania na ďalšie preskúmanie podľa vnútroštátneho práva. V rámci druhej fázy, ak je toto pripustenie schválené, je odvolanie predmetom úplného preskúmania. Naopak, ak sa uvedené pripustenie neschváli, rozhodnutie prvostupňového súdu sa stáva konečné, pokiaľ toto odmietnutie nie je zrušené v nadväznosti na podanie opravného prostriedku.
- 20 Na druhej strane si vnútroštátny súd nie je istý, či je požiadavka kontradiktórneho konania, uvedená v článku 43 ods. 3 nariadenia č. 44/2001, splnená, ak rozhodnutie o pripustení odvolania na ďalšie preskúmanie v súlade s vnútroštátnym právom možno vydať bez toho, aby sa účastník konania, proti ktorému sa žiada o výkon, v prejednávanej veci ML, mohol predtým k veci vyjadriť.
- 21 Za týchto podmienok Korkein oikeus (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
  - „1. Je konanie o pripustení odvolania na ďalšie preskúmanie, ktoré je stanovené vo vnútroštátnom systéme opravných prostriedkov, zlučiteľné s účinnými opravnými prostriedkami zaručenými obom účastníkom v článku 43 ods. 1 nariadenia č. 44/2001, ak je odvolanie podané proti rozhodnutiu prvostupňového súdu, ktoré sa týka uznávania alebo výkonu rozsudku podľa nariadenia č. 44/2001?
  2. Sú v konaní o pripustení odvolaní na ďalšie preskúmanie splnené podmienky vo vzťahu k sporovému konaniu v zmysle článku 43 ods. 3 nariadenia č. 44/2001, ak odporca pred rozhodnutím o pripustení odvolania na ďalšie preskúmanie nebol v súvislosti s podaným odvolaním vypočutý? Sú tieto podmienky splnené, ak bol odporca pred rozhodnutím o pripustení odvolania na ďalšie preskúmanie vypočutý?
  3. Je pri výklade podstatná okolnosť, že odvolanie môže podať nielen účastník konania, ktorý o výkon žiada a ktorého návrh bol zamietnutý, ale aj účastník konania, proti ktorému sa o výkon žiada, pokiaľ sa tomuto návrhu vyhovel?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 22 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 43 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 vykladať v tom zmysle, že bráni konaniu o pripustení odvolania na ďalšie preskúmanie, v ktorom na jednej strane odvolací súd rozhoduje o schválení uvedeného pripustenia na základe rozhodnutia vydaného v prvostupňovom konaní, opravného prostriedku, ktorý bol na neho podaný, prípadných pripomienok odporcu, a ak je to potrebné, na základe iných skutočností uvedených v spise, ako aj na druhej strane pripustenie odvolania na ďalšie preskúmanie má byť schválené, najmä ak existujú pochybnosti o správnosti dotknutého rozhodnutia, ak nie je možné posúdiť správnosť tohto rozhodnutia bez toho, aby bolo schválené pripustenie odvolania na ďalšie preskúmanie, alebo ak existuje iný dôležitý dôvod na pripustenie odvolania na ďalšie preskúmanie.
- 23 Na úvod treba uviesť, že ako vyplýva z odôvodnení 16 a 17 nariadenia č. 44/2001, ktoré je *ratione temporis* uplatniteľné vo veci samej, úprava uznávania a výkonu stanovená v tomto nariadení sa zakladá na vzájomnej dôvere vo výkon súdnictva v Európskej únii. Takáto dôvera si vyžaduje, aby súdne rozhodnutia vydané v jednom členskom štáte boli nielen automaticky uznané v inom členskom štáte, ale tiež, aby konanie smerujúce k výkonu v jednom členskom štáte rozhodnutia vydaného v inom členskom štáte bolo účinné a rýchle. Toto konanie musí obsahovať iba jednoduchú formálnu kontrolu dokumentov požadovaných na účely priznania vykonateľnosti v dožiadanom členskom štáte, pričom vyhlásenie konštatujúce vykonateľnosť rozhodnutia sa vydáva takmer automaticky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. októbra 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, body 27 a 28).
- 24 To je dôvod, pre ktorý sa v súlade s článkom 41 nariadenia č. 44/2001 rozhodnutie vyhlási za vykonateľné v okamihu splnenia formálnych náležitostí stanovených v článku 53 tohto nariadenia, a to bez preskúmania dôvodov odmietnutia vykonania uvedených v článkoch 34 a 35 tohto nariadenia.
- 25 Ako totiž vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, to isté nariadenie sleduje zabezpečenie voľného pohybu rozsudkov pochádzajúcich z členských štátov v občianskych a obchodných veciach zjednodušením formálnych požiadaviek na účely ich rýchleho a jednoduchého uznania a výkonu.
- 26 Tento cieľ však nemožno dosiahnuť tým, že sa akýmkoľvek spôsobom oslabí právo na obranu (rozsudok zo 14. decembra 2006, ASML, C-283/05, EU:C:2006:787, bod 24). Súdny dvor v tejto súvislosti pripomenul, že všetky ustanovenia nariadenia č. 44/2001 vyjadrujú zámer dbať na to, aby v rámci jeho cieľov konania vedúce k prijímaniu súdnych rozhodnutí prebiehali v súlade s právom na obranu (rozsudok z 15. marca 2012, G, C-292/10, EU:C:2012:142, bod 47).
- 27 Na účely zabezpečenia dodržiavania práva na obranu pritom článok 43 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 v spojení s odôvodnením 18 tohto nariadenia priznáva všetkým účastníkom konania právo podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti, či už ide o odporcu, ak sa domnieva, že sa preukáže niektorý z dôvodov nevykonania, alebo o žalobcu, ak mu naopak bolo odmietnuté vyhlásenie vykonateľnosti.
- 28 Treba však konštatovať, že nariadenie č. 44/2001 nestanovuje ani povahu, ani konkrétne druhy opravných prostriedkov proti tomuto rozhodnutiu.
- 29 V tejto súvislosti v súlade s ustálenou judikatúrou v prípade, že v danej oblasti neexistuje právna úprava Únie, prináleží každému členskému štátu, aby na základe zásady procesnej autonómie členských štátov stanovil procesné podmienky konania určeného na zabezpečenie ochrany práv, ktoré majú osoby podliehajúce súdnej právomoci na základe práva Únie. Tieto procesné podmienky však nemôžu byť menej výhodné, než procesné podmienky týkajúce sa podobných opravných prostriedkov na ochranu

práv vyplývajúcich z vnútroštátneho právneho poriadku (zásada ekvivalencie) a nesmú prakticky znemožniť alebo nadmerne sťažiť výkon práv, ktoré priznáva právny poriadok Únie (zásada efektivity) (rozsudok z 13. decembra 2017, El Hassani, C-403/16, EU:C:2017:960, bod 26).

- 30 Pokiaľ ide na jednej strane o zásadu ekvivalencie, tá vyžaduje, aby sa všetky pravidlá týkajúce sa odvolania bez rozdielu uplatňovali tak na odvolania založené na porušení práva Únie, ako aj na odvolania založené na porušení vnútroštátneho práva (rozsudok zo 4. októbra 2018, Kantarev, C-571/16, EU:C:2018:807, bod 124 a citovaná judikatúra).
- 31 V prejednávanej veci treba uviesť, že Súdny dvor nemá k dispozícii informácie, ktoré by mu umožňovali pochybovať o súlade procesných pravidiel, o aké ide vo veci samej, s touto zásadou. Naopak, zo skutočností uvedených v spise, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že vnútroštátne pravidlo, podľa ktorého si odvolanie proti rozhodnutiu vydanému v prvostupňovom konaní na odvolací súd vyžaduje pripustenie na ďalšie preskúmanie, sa uplatňuje všeobecne a netýka sa len opravných prostriedkov proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti na základe nariadenia č. 44/2001.
- 32 Pokiaľ ide na druhej strane o zásadu efektivity, treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že každý prípad, v ktorom je nastolená otázka, či vnútroštátne procesné ustanovenie vedie k nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práv priznaných jednotlivcom právnym poriadkom Únie, sa musí skúmať s prihliadnutím na postavenie tohto ustanovenia v celom konaní, jeho priebeh a jeho osobitosti na rôznych vnútroštátnych súdoch. Z tohto hľadiska treba v prípade potreby vziať do úvahy zásady, ktoré sú základom vnútroštátneho súdneho systému, akými sú ochrana práva na obranu, zásada právnej istoty a riadneho priebehu konania (rozsudok z 11. septembra 2019, Čálin, C-676/17, EU:C:2019:700, bod 42).
- 33 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že podľa § 11 ods. 1 kapitoly 25a súdneho poriadku sa odvolanie musí na ďalšie preskúmanie pripustiť, ak existujú dôvodné pochybnosti o správnosti dotknutého rozhodnutia, ak bez pripustenia odvolania na ďalšie preskúmanie nie je možné posúdiť správnosť tohto rozhodnutia, ak vzhľadom na uplatnenie práva v podobných veciach je dôležité pripustiť odvolanie na ďalšie preskúmanie alebo ak v prospech pripustenia svedčí iný závažný dôvod.
- 34 Ako uviedol generálny advokát v bode 51 svojich návrhov, dôvody stanovené vo fínskej právnej úprave, pre ktoré sa musí toto pripustenie schváliť, umožňujú zohľadnenie dôvodov odmietnutia výkonu dotknutého rozhodnutia stanovených v článkoch 34 a 35 nariadenia č. 44/2001, pre ktoré článok 45 tohto nariadenia oprávňuje súd, ktorý rozhoduje o opravnom prostriedku podľa článku 43, odmietnuť vydať alebo zrušiť vyhlásenie vykonateľnosti.
- 35 V dôsledku toho sa nezdá, že by vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej mohla viesť k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práv priznaných právnym poriadkom Únie.
- 36 Treba však uviesť, že právo na prístup k súdu zahŕňa nielen možnosť obrátiť sa na súd, ale aj záruku, že tento súd má právomoc preskúmať všetky skutkové a právne otázky, ktoré sú relevantné v spore, o ktorom rozhoduje (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. novembra 2012, Otis a i., C-199/11, EU:C:2012:684, bod 49).
- 37 V tejto súvislosti zo skutočností uvedených v spise, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že podľa fínskej právnej úpravy preskúmanie odvolania na odvolacom súde zahŕňa dve fázy. Počas prvej fázy odvolací súd rozhoduje o pripustení odvolania na ďalšie preskúmanie na základe rozhodnutia vydaného v prvostupňovom konaní, opravného prostriedku, ktorý bol na neho podaný, prípadných pripomienok odporcu, a ak je to potrebné, na základe iných skutočností uvedených v spise. Toto pripustenie odvolania na ďalšie preskúmanie sa schváli v prípade, ak z troch sudcov zasadaúcich vo veci aspoň

jeden hlasuje v prospech tohto pripustenia. V každom prípade pripustenie odvolania na ďalšie preskúmanie musí byť schválené, ak sa preukáže niektorý z dôvodov uvedených v § 11 ods. 1 kapitoly 25a súdneho poriadku. V rámci druhej fázy, ak je toto pripustenie schválené, je odvolanie predmetom úplného preskúmania odvolacím súdom.

- 38 V dôsledku toho môže odvolací súd už v štádiu pripustenia odvolania na ďalšie preskúmanie overiť, či v prípade odvolania založeného na článku 43 nariadenia č. 44/2001 dôvody nevykonania uvedené v článkoch 34 a 35 tohto nariadenia vyžadujú dôkladné preskúmanie rozhodnutia vydaného v prvostupňovom konaní týkajúceho sa návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti.
- 39 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 43 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni konaniu o pripustení odvolania na ďalšie preskúmanie, v ktorom na jednej strane odvolací súd rozhoduje o schválení uvedeného pripustenia na základe rozhodnutia vydaného v prvostupňovom konaní, opravného prostriedku, ktorý bol na neho podaný, prípadných pripomienok odporcu, a ak je to potrebné, na základe iných skutočností uvedených v spise, ako aj na druhej strane pripustenie odvolania na ďalšie preskúmanie má byť schválené, najmä ak existujú pochybnosti o správnosti dotknutého rozhodnutia, ak nie je možné posúdiť správnosť tohto rozhodnutia bez toho, aby bolo schválené pripustenie odvolania na ďalšie preskúmanie, alebo ak existuje iný dôležitý dôvod na pripustenie odvolania na ďalšie preskúmanie.

O druhej otázke

- 40 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 43 ods. 3 nariadenia č. 44/2001 vykladať v tom zmysle, že bráni postupu preskúmania odvolania proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti, ktorý nevyžaduje, aby bol odporca vopred vypočutý, ak je vydané rozhodnutie, ktoré je pre neho priaznivé.
- 41 Podľa článku 43 ods. 3 nariadenia č. 44/2001 v spojení s jeho odôvodnením 18 pri dodržaní práva na obranu sa odvolanie proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti preskúma podľa pravidiel kontradiktórneho konania.
- 42 V prejednávanej veci, ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, podľa § 13 kapitoly 25a súdneho poriadku Helsingin hovioikeus (Odvolací súd Helsinki) musí, ak to považuje za potrebné, vyzvať odporcu, aby sa predtým, ako rozhodne o pripustení odvolania na ďalšie preskúmanie, písomne vyjadril k odvolaniu. Z toho vyplýva, že rozhodnutie o tomto pripustení môže byť vydané bez toho, aby odporca mohol vyjadriť svoje pripomienky.
- 43 Zo skutočností uvedených v spise, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, však vyplýva, že v rámci prvej fázy postupu uvedeného v § 5 ods. 1 kapitoly 25a súdneho poriadku, ktorý sa týka pripustenia odvolania na ďalšie preskúmanie, odvolací súd nemôže prijať rozhodnutie v neprospech odporcu bez toho, aby ho vypočul. Ak je totiž na jednej strane odvolanie podané proti rozhodnutiu o vyhlásení vykonateľnosti, skutočnosť, že odvolací súd odmietne pripustiť odvolanie na ďalšie preskúmanie, nemôže nepriaznivo zasiahnuť do právneho postavenia osoby, v ktorej prospech bolo toto rozhodnutie vydané, a to účastníka konania, v ktorého prospech bol výkon rozhodnutia nariadený. Na druhej strane, ak je odvolanie podané proti rozhodnutiu, ktorým sa zamietajú vykonateľnosť, odmietnutie odvolacieho súdu schváliť pripustenie odvolania na ďalšie preskúmanie tiež nemôže nepriaznivo zasiahnuť do právneho postavenia osoby, v ktorej prospech bolo toto rozhodnutie vydané, a to účastníka konania, proti ktorému sa žiada o výkon rozhodnutia.
- 44 V dôsledku toho, ako uviedol aj generálny advokát v bodoch 76 a 82 svojich návrhov, odvolací súd nemôže v priebehu fázy pripustenia odvolania na ďalšie preskúmanie prijať rozhodnutie, ktoré je nepriaznivé pre odporcu alebo negatívne zasahujúce do jeho právneho postavenia, takže okolnosť, že

tento účastník konania nebol vyzvaný, aby predložil pripomienky, neporušuje jeho právo na kontradiktórne konanie. Okrem toho v priebehu fázy úplného preskúmania odvolania sa tento účastník konania musí povinne vyzvať, aby sa vyjadril, pričom tým sa zabezpečuje dodržanie zásady kontradiktórnosti v štádiu, keď rozhodnutie odvolacieho súdu môže nepriaznivo zasiahnuť do právneho postavenia tohto účastníka konania.

- 45 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 43 ods. 3 nariadenia č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni postupu preskúmania odvolania proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti, ktorý nevyžaduje, aby bol odporca vopred vypočutý, ak je vydané rozhodnutie, ktoré je pre neho priaznivé.

O tretej otázke

- 46 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd pýta na prípadné dôsledky, ktoré vyplývajú zo skutočnosti, že odvolanie môže byť uplatnené nielen účastníkom konania, ktorý požiadal o výkon rozhodnutia, ale aj účastníkom konania, proti ktorému bol výkon rozhodnutia schválený.
- 47 V tejto súvislosti, hoci je pravda, že pri prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa práva Únie platí prezumpcia relevantnosti, treba zdôrazniť, že podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania nespočíva v potrebe formulovania poradných názorov na všeobecné alebo hypotetické otázky, ale v potrebe účinného riešenia sporu (rozsudok z 10. decembra 2018, Wightman a i., C-621/18, EU:C:2018:999, bod 28).
- 48 V prejednávanej veci však vnútroštátny súd nešpecifikuje dôvody, ktoré ho viedli k položeniu tejto otázky. Nespresňuje ani vzťah uvedenej otázky s vecou samou, ani dôvody, pre ktoré by odpoveď Súdneho dvora bola nevyhnutná na vyriešenie sporu, o ktorom rozhoduje.
- 49 V dôsledku toho treba konštatovať, že tretia otázka je neprípustná.

O trovách

- 50 Vzhľadom na to, že konanie na Súdnom dvore má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní na vnútroštátnom súde, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol:

- 1. Článok 43 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni konaniu o pripustení odvolania na ďalšie preskúmanie, v ktorom na jednej strane odvolací súd rozhoduje o schválení uvedeného pripustenia na základe rozhodnutia vydaného v prvostupňovom konaní, opravného prostriedku, ktorý bol na neho podaný, prípadných pripomienok odporcu, a ak je to potrebné, na základe iných skutočností uvedených v spise, ako aj na druhej strane pripustenie odvolania na ďalšie preskúmanie má byť schválené, najmä ak existujú pochybnosti o správnosti dotknutého rozhodnutia, ak nie je možné posúdiť správnosť tohto rozhodnutia bez toho, aby bolo schválené pripustenie odvolania na ďalšie preskúmanie, alebo ak existuje iný dôležitý dôvod na pripustenie odvolania na ďalšie preskúmanie.**

- 2. Článok 43 ods. 3 nariadenia č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni postupu preskúmania odvolania proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti, ktorý nevyžaduje, aby bol odporca vopred vypočutý, ak je vydané rozhodnutie, ktoré je pre neho priaznivé.**

Podpisy